

61

DE
SENECTUTE.

Per H. D. *Ripensem.*

R

EBORACI:

Impensis JOANNIS HILDYARD, Bibliopolæ.

M.DCC.XLVI.

(Pr. 6d.)

ДЕ
А Т У Г О В И І І

ДОДО ГОД 17

90

15

6

De SENECTUTE

LEN TIS Hamadryadis luctum, †Quercumq;
dolentem

Audiit æquævæ, quæ stabat proxima, Nym-
pha

Arboris; et subito clamavit territa casu:

Heu! quid, Diva, doles, nemorum ô regina, decusq;

Malloridum? quidnam tibi mens præsaga pericli

Suggerit? infaustumve aliquid portenta minantur?

Illa imo gemitum de robore dicit; et infit.

O soror! ô mihi ter centum Sociata per annos!

Venit summa dies: ramis mihi nocte suprema

Insidit cornix, tristis prænuncia cladis;

Alis obstrepuit; raucoq; hæc edidit ore.

Itis præcipites: in vos sævire securim,

Succisofq; solo video procumbere truncos:

Addidit, æternum, ceu nos miserata, valete.

Ista Avis, heu! nimium certe ventura canebat,

Cum nuper, nosti, prædixit ab arbore nostra

Tristem Malloridis jacturam, et funus acerbum.

Ille jacet nemorum quo non studiosior alter;

A

Nec

† Dua erant Quercus juxta sitæ, et nuper succisæ apud Studiæ.

Nec plura arboreo ditavit jugera fœtu.

Siq; harum domino silvarum parcere fata

Nescirent, nobis liceat sperare salutem?

Interea nymphæ fortem, et properantia fata
 Fama per ários saltus, vallesq; profundas
 Vulgarat: tanto gens protinus excita casu
 Omnis Hamadryadum coit; et sua robora linquens
 Reginam circa stabat lacrymosa corona.
 Pars majestatem recolens, famamq; priorem;
 Mutandam fortem, et perituros luget honores:
 Pars pestem nemorum diram exfecrata securim est:
 Tollitur a cunctis confusus ad æthera planctus.
 Una autem has inter, nemorumq; veterima nympha,
 Ægle nomen erat, misera confecta senecta,
 Sistite ait gemitus: res hæc solatia poscit,
 Non lachrymas; neque enim semper culpanda securis.
 Tum sic reginam affatur. Mihi dura senectus
 Utilis hoc saltem fuerit, si demere curas
 Consilio tibi forte queam; experientia longa
 Quæ docuit, proferre parans: quin addere possum,
 Ne dedigneris monitus audire parentis,
 O mea progenies! nam prisco tempore quercus
 Cum starem silvæ pulcherrima, Malloris horum
 Posseffor nemorum similem de semine nostro
 Exoptans prolem, pinguem de robore glandem
 Decerpsit; condensq; solo hic commisit alendam.
 Hinc semper mihi cura tui: te surgere vidi;
 Crescentem et trunci molem, sublataq; ad auras
 Brachia, et extentam late sub frondibus umbram
 Mirabar: mirata omnis gens nostra; tibiq;
 Reginæ nemorum meritos concessit honores.
 Quid quod Mallorides sub ramis arboris aram
 Constituere tibi: et lenes sub vesperis auras
 Occiduo Phœbo, sacra huc adferre solebant

Thura, ignem, ac vinum, libandaq; pocula Baccho ?
 Accensi Thuri surgebat ad æthera nubes;
 Lætitiamq; loci norunt celebrare Ripenses:
 Hæc autem ponas inter felicia vitæ.
 Adde quod hisce frui per longum Jupiter ævum
 Concessit: nec adhuc aliquid tibi fortis acerbæ
 Contigit. An miscere mala, et tentare futurum
 Exoptas, cum nunc felix procumbere possis ?
 Est modus in vita, et sapienti meta dierum:
 Ast ultra subeunt durandi tœdia longa.
 Respice me nimiæ monumentum triste senectæ:
 Secula non annos numero. Quot tempora rerum
 Vidi mutavisse vices? ego mutor ab ipsa,
 Qualis eram silvæ mecum quandoque sorores
 Festam agerent noctem, Luna fulgente serena,
 Ipsa prior ludos solitos, prior ipsa choræas
 Ducebam; fluxitq; diu feliciter ævum.
 Heu! nunquam redditura queror. Me cortice tandem
 Nudabant anni: viduataq; frondibus arbor
 Trunco onero terram; rugosaq; brachia tendo:
 Cædere nec ferrum dignatur inutile lignum.
 Ipsa autem usque moror durandi lege retenta,
 Donec humo jaceat socia arbor. Nascimur una;
 Et scis, formavit perituras Jupiter una.
 Quid referam æquævas mihi quot, carasq; sodales
 Deflevi vento stratas, demptasve securi;
 Quas fore sperabam senio solamina nostro?
 His mecum res antiquas, quas novimus olim,
 Suave referre fuit; vitamq; iterare relatu.
 Serum at amicitiæ mihi nunc nova fœdera inire.
 Hinc deserta tero tempus; moriarq; Sodali
 Nulli deflenda. Et tibi fors nunc dura videtur
 Quod cadis ante diem? aut in tot mala vivere tanti est?
 Vivere non tanti est clamat regina; libensq;

Fata sequor; tristemq; juvat nescire Senectam.
 Haec tenus at vixisse sat est, quot jam mihi cœtus
 Tantus Hamadryadum supremos solvit honores.
 Et tu cara foror, rapiunt quam nunc mea fata,
 Haud invita, reor, comes ibis. Crevimus una;
 Atq; una longum spatiū percurrimus ævi:
 Felices et adhuc, quod nec mors dividet ipsa.
 Jamq; valete meæ: circumvolitare minacem
 Cornicem aspicio; sœvafq; instare secures.
 Mox ambæ ferro cedunt: Unaq; cadentum
 Altera in alterius procumbit brachia; et arcto
 Ramorum amplexu, veterem testatur amorem.

F I N I S.

Just publish'd,
Beautifully printed in Quarto.
(Price Two Shillings)

RELIQUIÆ EBORACENSES.

Ex noto fictum Carmen sequor. ————— HOR.

Per H. D. Ripensem.

EBORACI :
Prostant Venales apud J. HILDYARD.

Swallow tail

of my in bettering themselves.

Two Spilling

RELIGIONE EBORACENSIS.

Exhibit 10. *Female Human Calcaneus (adult).* — Hor.

Mr. H. D. Ridgeway

188 front